

සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රමයේ නූතන භාවිතය පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යනයක්

ගල්කුලමේ උපරතන හිමි^{1*} හා එච්.එම්.ඒ. මාධවී වන්තිනායක²

¹ මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයන අංශය, සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය, මිහින්තලේ. ² සීගිරිය කෞතුකාගාරය, සීගිරිය ව්‍යාපෘතිය, මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල, සීගිරිය

*upa071@gmail.com

ප්‍රමුඛ පද : සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රම, පොලිතීන්, ජලාස්ථික්

හැඳින්වීම

ආදි මිනිසා තම පැවැත්ම සඳහා විවිධ සොයා ගැනීම් සිදු කර ඇති බව ඓතිහාසික හා පුරාවිද්‍යාත්මක පර්යේෂණ වලින් අනාවරණය වී ඇත. මිනිසාගේ මූලික අවශ්‍යතා වන ආහාර, නිවාස, ඇඳුම්, පැළඳුම් ආදිය මෙහිදී ප්‍රධාන තැනක් ගනී. මෙසේ මානවයා විසින් නිෂ්පාදනය කරන ලද බොහෝ දෑ අතර ඒ ඒ නිෂ්පාදන ඇසුරුම් කිරීම සඳහා යොදා ගත් උපක්‍රම වලට හිමිවන්නේ විශේෂ ස්ථානයකි. තාක්ෂණික අතින් නොදියුණු යුගයේ පටන් මෙම ඇසුරුම් ක්‍රම පිළිබඳ අවබෝධයක් මිනිසා තුළ පැවති බව මෙම අධ්‍යනයෙන් තහවුරු කර ගත හැකිය. අතීත මානවයා යොදා ගත් ඇසුරුම් ක්‍රමවල පැවති විශේෂත්වය වන්නේ ඒවා පරිසර හිතකාමී ගුණයෙන් යුක්ත වීමයි.

කාලයත් සමඟ මිනිසා කාර්මික අතින් දියුණු වන්නට විය. ක්‍රිස්තු පූර්ව 44 වන සියවසේ යකඩ භාවිතයට හුරු

වීම මෙහි මූලික පියවර ලෙස විද්වත්හු විශ්වාස කරති. ඒත් සමඟ ම තාක්ෂණය ක්‍රමයෙන් දියුණු වූ අතර එය කාර්යය පහසු කර ගැනීම සඳහා විවිධ තාක්ෂණික උපක්‍රම භාවිත කිරීම දක්වා වර්ධනය වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබේ. මේ ඔස්සේ සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රම ද ක්‍රමයෙන් වෙනස් වූ බවක් දක්නට ලැබේ. පසු කාලීන ව කාර්මිකරණයේ උපරිම තලයට ළඟා වත් ම සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් සඳහා ස්වභාවික ශාක කොටස් හා පරිසර හිතකාමී නිෂ්පාදන වෙනුවට යකඩ, ටින්, ඇලුමිනියම්, පිත්තල, තඹ ආදී ලෝහ වර්ගත් පොලිතීන්, ජලාස්ථික් වැනි කෘතිම ද්‍රව්‍යත් භාවිතයට ගැනුනි. එ සේ ඇසුරුම් ක්‍රමවල වර්ධනයක් සිදු වුව ද සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රම වල පැවති පරිසර හිතකාමී ස්වරූපය මෙම නූතන නිෂ්පාදනවල දක්නට නොලැබේ. මේ ආකාරයෙන් නූතන ඇසුරුම් ක්‍රම භාවිතයට මිනිසා හුරු වීමත් සමඟ පාරිසරික ගැටලු රැසකට මුහුණ පෑමට සිදු වී ඇති බව දැන්

මුළු මහත් ලෝකයටම ඒත්තු ගොස් හමාර ය.

අරමුණු

සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රම ලාංකේය ජන සමාජයෙන් මේ වන විට වියැකී ගොස් හමාරය. ඒ වෙනුවට නූතන තාක්ෂණික නිෂ්පාදන ඔස්සේ තම අවශ්‍යතා සම්පූර්ණ කර ගැනීමට ඔවුහු පෙළඹී සිටිති. නූතන ඇසුරුම් ක්‍රම භාවිතයෙන් දීර්ඝ කාලීන පාරිසරික මෙන් ම සමාජීය ප්‍රශ්න රැසක් නිර්මාණය වන බව පෙනෙන්නට තිබේ. මේ වන විට ඒ පිළිබඳ මුළුමහත් ලෝකයේ ම අවධානය යොමු වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබේ. මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවෙන් අපේක්ෂා කරනුයේ නූතන ඇසුරුම් ක්‍රම වල පවත්නා වැදගත්කම තහවුරු කිරීමයි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය ප්‍රධාන කොටස් දෙකකින් යුක්ත ය.

1. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යනය
2. රසායනික පර්යේෂණ

මෙම පළමු පියවර යටතේ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යනයක් සිදු කෙරෙන අතර එහි දී සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රම හඳුනාගෙන ඒවා නූතන ඇසුරුම් ක්‍රම හා සන්සන්දනය කරනු ලැබේ. මේ සඳහා වියළි කලාපය ආශ්‍රිත නුවරකලාවිය සීමා වශයෙන් තබා ගැනීමට නියමිතය. දෙ වැනි පියවර වශයෙන් නූතන හා සාම්ප්‍රදායික නිෂ්පාදන වල අන්තර්ගත සංසටක පිළිබඳ අවධානය යොමු කොට ඒවා ස්වභාවික පරිසරයන් සමඟ සිදු කරන

ප්‍රතික්‍රියා කවරේ ද යන්න නිරීක්ෂණය කරනු ලැබේ.

පර්යේෂණ ගැටළුව

නූතන පාරිසරික ගැටළු අවම කර ගැනීම සඳහා සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රම ඔස්සේ පිළියම් සෙවිය හැකි ද යන්න විමසීම මෙම පර්යේෂණයේ ගැටළුව වී ඇත.

විමර්ශනය

පැරණි ලාංකේය ජනයා සිය නිෂ්පාදන ඇසුරුම් කිරීම කරන ලද්දේ සාම්ප්‍රදායික ක්‍රම ඔස්සේ ය. වර්තමාන ඇසුරුම් ක්‍රම සඳහා පොලිතින් හා ප්ලාස්ටික් බහුල ව යොදාගැනෙන අතර අතීත මානවයෝ ඒ සඳහා ස්වභාවික ශාක කොටස් පමණක් භාවිතයට ගත්හ. තල් කොළ, වේවැල්, බටකොළ, බටදඳු, හැවැන්, පන් වැනි ශාකමය අමුද්‍රව්‍ය භාවිතයට ගනිමින් ඔවුහු මෙම නිෂ්පාදන සිදු කළහ. ඒ ඔස්සේ නිර්මාණය කරන ලද පෙට්ටි, කුරුණි, හැඹිලි, කුඩ, වට්ටි, මලු ආදී නිෂ්පාදන රැසකි. මීට අමතරව මැටිද මේ සඳහා බහුලව යොදා ගත් අමුද්‍රව්‍යයකි. ආදි මිනිසාගේ මැටි භාවිතය ආහාර පිසීමේ පටන් සොහොන් කොත් දක්වා පුළුල් පරාසයක පැතිරී ඇති බව පුරාවිද්‍යාත්මක පර්යේෂණ ඔස්සේ තහවුරු කරගෙන ඇත.

පසු කාලීන ව මිනිසුන්ගේ කාර්මික දියුණුවත් සමඟ ම ඔවුහු භාවිත කළ ඇසුරුම් ක්‍රම සඳහා කෘත්‍රීම අමුද්‍රව්‍ය යොදා ගැනීමට පෙළඹුණු බවක් දක්නට ලැබේ. කෘත්‍රීම ද්‍රව්‍ය අතුරින් පොලිතින් හා ප්ලාස්ටික් සඳහා

විශේෂ තැනක් හිමි වී ඇති බව නිරීක්ෂණය කිරීමට පිළිවන.

කෘෂිකාර්මික රටක් වන ශ්‍රී ලංකාව ස්වභාවික සම්පත් බහුල රටකි. මෙහි ස්වභාවික සම්පත් අතර පසට හිමි වන්නේ විශේෂ ස්ථානයකි. මන්ද යත් කෘෂිකාර්මික රටක පස ඉතා වැදගත් සාධකයක් වන බැවිනි. අතීතයේ සිට පසෙහි ස්වභාවික සංසටක සංරක්ෂණය වන පරිදි මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් සිදුවී ඇති බව අධ්‍යයනයෙන් තහවුරු වෙයි. එහෙත් වර්තමානය වන විට කෘෂිකර්මාන්තයට ද තර්ජනයක් වී ඇත්තේ දීර්ඝ කාලීනව සිදුවන පසෙහි සංසටක වෙනස් වීමේ

ක්‍රියාවලියයි. මෙහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ පස නිසරු වීමයි. මේ සඳහා විවිධ හේතූන් බලපාන අතර සොයා ගත් දත්ත නිරීක්ෂණය කිරීමේ දී තහවුරු වන්නේ නූතන ඇසුරුම් ක්‍රම ද ඒ සඳහා සෘජු ලෙසම බලපා ඇති බවයි.

ඉහත තත්වයට විසඳුම් සෙවීම සඳහා විවිධ අණපනත් නීති රෙගුලාසි ගෙන ආවද ඒ තුළින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල අත්වූ බවක් දක්නට නොලැබේ. මීට විසඳුමක් ලෙස සාම්ප්‍රදායික ඇසුරුම් ක්‍රම මිනිස් පරිභෝජනයට සම්ප කිරීම තුළින් ඉහත පාරිසරික ගැටළු අවම කිරීමට හැකි වන බව අපගේ හැඟීමයි.